

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RELATIEF

toneelspel in vier bedrijven

door

Peter de Kemel

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2217

DE KELDER WAS EEN HEL

toneelspel in vijf bedrijven

door

Paul van Keymeulen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.2580

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE KELDER WAS EEN HEL* op te voeren moet de naam van auteur *PAUL VAN KEYMEULEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/007
ISBN 978-90-385-06234

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Paul van Keymeulen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames - 3 heren)

Jan Ulrix (ca. 35 jaar)

Els, zijn vrouw (ca. 30 jaar)

Oma Simoens, zijn schoonmoeder (ca. 60 jaar)

Meneer Verrecken, hun buur (ca. 60 jaar)

De Commissaris

Twee agenten (figuratie)

DECOR

Het toneel verbeeldt een kelder en is ingedeeld in twee delen. Côté jardin, ziet men een keldertrap met tegen de muur een kast en schabben. Côté cour is de *eigenlijke* kelderruimte die voorlopig als 'woonplaats' is ingericht. Tussen de twee plaatsen is een deur, verborgen achter de schabbenkast. De woonruimte beschikt over *weinig* meubelen: tafel met een paar stoelen, een divanbed (uittrekbaar), een rudimentaire wastafel (eigenlijk een waterbak met één kraantje en daarboven een spiegel) en ook een kamerscherm waarachter men een eenmansbed vermoedt. Achter de paravent verblijft oma en staat ook de wieg van de baby. Er staat ook een kast met de zijkant naar het publiek. Op die zijwand een kalender met reuzengrote cijfers. Men leest: 2 juli.

Het vierde bedrijf speelt voor het doek in de voortuin van meneer Verrecken. Een boompje of een struik of een groene plant suggereert voldoende.

EERSTE BEDRIJF

(Wanneer het doek opgaat ziet men Jan met een zaklantaarn voorzichtig de keldertrap afdalen, de schabbenkast opzij duwen en dan op de deur kloppen. Els opent de deur en Jan schuift de schabbenkast op haar plaats met de hulp van zijn vrouw. Jan laat zich op een stoel neervallen. Els en oma komen bij hem staan.)

ELS : Is alles goed verlopen? *(Jan antwoordt niet. Luider.)* Jan, is alles goed verlopen?

OMA : Ja, is alles goed verlopen? Antwoord dan toch, in godsnaam!

JAN : Oh! Oh! Laten we kalm blijven, geen drukte maken, want we zitten hier nog voor dertig dagen op elkanders schoot. Laten wij het sereen houden.

ELS : Ik vroeg of alles goed verlopen is.

JAN : Natuurlijk is het goed verlopen, anders zou ik hier niet zijn.

ELS : Niemand ontmoet?

JAN : Geen kat! Ik heb de verlichte delen van de straat vermeden.

OMA : De verlichte delen van de straat vermeden? Waarom?

JAN : Wat een vraag! Ik wou toch liever niet dat men mij zag en herkende.

OMA : Je bent toch geen dief of een moordenaar!

ELS : Mams, begrijp toch dat we al een goed uur met de wagen vertrokken zijn. Op reis! Met vakantie. Naar de Côte d'Azur! Beeld je dan eens in wat het zou geven als Jan bijvoorbeeld meneer Verrecken tegen het lijf liep.

OMA : Meneer Verrecken is een correct man.

JAN : *(tot Els)* Ze begrijpt er geen laars van.

ELS : Mams, begrijp je dan niet dat meneer Verrecken dat zeer ongewoon zou vinden?

OMA : Zeer ongewoon vinden, waarom?

ELS : Omdat we zowat een goed uur geleden van hem afscheid genomen hebben voor vier weken en dus verondersteld worden op weg te zijn naar het zuiden van Frankrijk.

OMA : Ja, waarom zijn we niet naar de Côte d'Azur vertrokken?

JAN : Het zal moeilijk worden, Els, verduiveld moeilijk.

ELS : Mams, ik heb het toch allemaal uitgelegd, dat weet je toch, en je ging ermee akkoord;

trouwens het idee kwam van jou, je had het ergens in een weekblad gelezen.

OMA : Dat we met vakantie zouden gaan?

ELS : Neen! Dat we niet met vakantie zouden gaan. Dat we onze vakantie hier zouden doorbrengen.

OMA : Dat we onze vakantie hier, in de kelder, zouden doorbrengen?

ELS : Ja mams, hier, jij en Jan en ik en de baby.

JAN : Els leg het nog eens uit!

OMA : Zeg eens je moet je niet aanstellen je moet niet doen alsof ik seniel ben omdat mijn geheugen niet meer zo goed is.

JAN : Els leg het haar nog eens uit!

ELS : Waarom doe jij het niet

JAN : Els maak het niet moeilijker dan het al is.

ELS : (*gaat naast haar moeder op het bed zitten*) Mams ik heb het je al uitgelegd maar ik wil het nog een keer doen. Luister nu aandachtig en alsjeblieft onthoud het.

OMA : Goed als jij erop staat.

ELS : Ik sta er niet op mams, maar het moet, want jij moet op een paar dingen goed bedacht zijn en vooral, vooral niet vergeten waarom wij hier, in deze kelder verblijven.

OMA : Kamperen, heeft Jan gezegd.

ELS : Nou goed dan kamperen.

OMA : En waarom kamperen we hier en niet in de tuin dat zou toch leuker zijn en gezonder en zindelijker.

ELS : Leuker misschien, maar totaal ongepast, gezien de omstandigheden.

OMA : Ik heb vroeger toen ik nog jong was al een keer gekampeerd en dat was best leuk, tot de jongens kwamen en die zwerver.

ELS : Dat is verleden tijd mams, er niet meer aan denken.

OMA : Jullie doen er mij aan denken. Moet dat kamperen hier in deze triestige kelder?

ELS : Het duurt maar een paar weken mams.

OMA : Dat zegt Jan ook.

JAN : En Jan meent het, schoonmama.

OMA : Waarom logeren we niet gewoon boven in onze eigen kamers en bedden

JAN : (*tot Els*) Doet ze het vrijwillig om ons te sarren of is ze werkelijk traag van begrip

OMA : Wat betekent dat nu weer?

ELS : Dat je het nog niet goed begrepen hebt, mams, en daarom leg ik het je nog één keer uit.

OMA : Het wordt anders wel tijd.

ELS : (*zucht*) Mams, normaal zouden we zoals elk jaar voor een maand met vakantie gaan.

OMA : Zoals alle deftige burgers

ELS : Precies!

OMA : Waarom doen we het dan niet?

ELS : (*terwijl Jan de armen omhoog steekt*) Omdat wij er het geld niet voor hebben.

OMA : Oh! Hebben wij het geld er niet voor?

ELS : Neen! En zeg me nu niet dat je het niet weet.

OMA : Weet ik het wel, werkelijk?

ELS : Omdat de zaken niet goed gaan!

JAN : Omdat de firma mij minder betaalt en mij een dezer dagen aan de deur zet omdat we de laatste maanden veel onkosten hebben gehad met de geboorte van de kleine, de bevalling van Els en de nasleep en de inrichting van de kinderkamer. Omdat ook jij schoonma, gehospitaliseerd bent geweest deze winter en omdat alles duur is en omdat je pensioen niet geïndexeerd wordt en om nog veel andere redenen die het ons onmogelijk maken om onze stand op te houden, zoals jullie dat vroeger deden.

OMA : Kunnen we niet kleiner gaan wonen?

JAN : En ons huis verkopen?

OMA : Ja, we kunnen onze villa verkopen.

JAN : Wat zouden de burens dan zeggen. En wat zouden de vriendinnen kunnen roddelen zonder jou erbij.

OMA : Kleiner gaan wonen kan dus niet. Ik zal dan maar wat aandelen verkopen.

ELS : Heb jij nog aandelen, mams, ik dacht dat je alles had verkocht.

OMA : Ik heb inderdaad alles verkocht wat in de bank bewaard werd. Jan heeft dat gedaan.

JAN : Schoonma je zegt zo maar wat en je vergeet dat jij, toen we bouwplannen hadden en zouden bouwen, dat jij toen aangedrongen hebt om het ruim te nemen en op geen frank te zien en de beste materialen te gebruiken. Dat hebben we dan ook gedaan omdat je beloofd had bij te springen.

OMA : En heb ik soms niet geholpen?

JAN : Toch, toch! Maar je aandelen waren nog niet de helft waard van wat je ons had voorgespiegeld.

ELS : Jan daar kon oma niets aan doen.

JAN : En ik nog minder.

ELS : Geef mij maar de schuld zoals gewoonlijk.

JAN : Ik geef niemand de schuld, maar toch, we hadden hier nooit mogen komen wonen tussen al die stinkend rijke lui van dokters, tandartsen, directeurs en Hollanders. Ik had wijzer moeten zijn, minder snob en vooral vooruitziender.

ELS : (*sussend*) En nu wat optimistischer. Kom, het wordt gauw beter op de firma.

JAN : Greenspan beweert dat de economie weer zal opleven.

OMA : Wie is die Greenspan?

JAN : Een economet, maar daar heb jij geen boodschap aan.

OMA : Dan komt alles dus weer in orde en kunnen we in 't najaar naar Nice voor een paar weken, zoals vroeger...

JAN : (*tot Els*) Ze zal het nooit snappen. Het is hopeloos.

OMA : Kunnen we dan onze kelder niet meteen verlaten?

JAN : (*roept*) Neen! Stop dat gezeur. We blijven in de kelder zolang als we afgesproken hebben. En we zullen hem slechts verlaten, als ik het zeg.

ELS : Jan!!!

JAN : Laat ik duidelijk zijn: ik wil niet voor schut worden gezet en evenmin voor de aap worden gehouden. De kelder was jullie voorstel, jullie idee. Jullie twee, moeder en dochter, hadden dat ergens gelezen in een flutweekblad.

ELS : Jan, je ging er toch mee akkoord!

JAN : Welja ik ging ermee akkoord. Niet dat ik het zo'n pracht van een oplossing vond, maar ik beschouwde het wel als een formidabele uitdaging: vier weken opgesloten te zitten met vrouw, dochter en schoonmoeder. Een vagevuur, dat was zeker, misschien een hel. En ik heb ook de gedragsregels aanvaard en nu sta ik erop dat ze worden nageleefd en ik aanvaard niet dat ze in vraag worden besteld vanaf het eerste uur, door mijn vrouw en zeker niet door mijn schoonmoeder.

OMA : Wat een gentleman ben jij toch, Jan Ulrix!

JAN : Mevrouw Simoens, ik kan het mij niet meer permitteren een gentleman te zijn, ik ben

daar niet rijk genoeg oor. Nu dan. In theorie, dat wil zeggen voor vrienden kennissen en burens, zijn we voor vier weken met vakantie. Ze weten dat we vertrokken zijn, ze hebben ons zien vertrekken en ze hebben ons misschien wel uitgewuifd, meneer Verreken tenminste. En in feite zitten we hier in deze kille kelder opgesloten voor die vier vakantieweken, wat ons zal toelaten tweehonderd duizend frank uit te sparen om in de herfst jullie al uitgebreide garderobe aan te vullen uit te breiden met een bontjas van Vlaams konijn en een niet nader te bepalen parelsnoer, en we zullen weer te zien zijn op recepties en bals en premières, de premières nota bene van onze nobelprijswinnaar, enzovoort enzovoort. Godverdomme, ik was beter in mijn dorp blijven wonen...

(Stilte. De baby begint te huilen.)

ELS : Je hebt de kleine wakker gemaakt met je gebrul.

OMA : Brul zo niet, je hebt de kleine wakker gemaakt.

ELS : Ik maak haar flesje klaar.

JAN : Geef haar de borst, Els, dat is toch beter.

OMA : Borstvoeding is niet goed voor de borsten.

JAN : Meen jij dat, oma?

OMA : Zeker weten!

JAN : Voor een moeder van een half dozijn kinderen, maar voor het eerste en misschien het laatste...

ELS : Jan, alsjeblieft. En jij, moeder, waarmee bemoei jij je toch altijd. Ik geef haar de borst, Jan heeft gelijk.

OMA : Je doet maar, je doet maar. Kom later niet je beklag maken, ik zal je gewaarschuwd hebben.

ELS : Ja mams, je zal me gewaarschuwd hebben, maar ik wil mijn eigen inzicht volgen en niet doen wat jij goedvindt.

JAN : Nou, ze is er anders totnogtoe aardig in geslaagd om je haar willetje op te dringen.

ELS : Dat zullen we straks uitpraten, als je dat nuttig acht. *(Els verdwijnt achter het kamerscherm, komt met de baby terug en geeft hem de borst in het bijzijn van Jan*

en oma. Stille.)

OMA : Ik vind dat het hier benauwd voelt, dat er geen lucht is. Jan, zou je het kelderraam niet openzetten?

JAN : Dat kan alleen als we het licht uitdoen en stil praten. Ik wil niet dat men ons ontdekt, je weet maar nooit.

OMA : Je weet maar nooit, wat weet je maar nooit?

JAN : Van op straat kan Verreken de lichtschijs zien en misschien ook vanuit zijn kamer op de eerste etage.

OMA : Dan geen verluchting.

JAN : Momenteel liever niet.

OMA : Je moet het weten, maar dan ga ik strippen zoals de jeugd dat noemt.

JAN : Strippen?

OMA : Me wat lichter kleden.

JAN : Je doet maar, oma, zolang het geen striptease wordt.

OMA : O, maar, jongmens, ik zou je zeker verbazen.

JAN : Daar twijfel ik niet aan.

OMA : In aangename zin, bedoel ik.

JAN : Oh, zo had je dat bedoeld.

OMA : Zeker, mijn knaapje, of denk jij soms...

JAN : Ik denk niet, oma, ik zou niet durven.

OMA : Ik zou nog meer dan één man kunnen behagen.

JAN : Dat is de oplossing, en dat je daar niet aan gedacht hebt. Hertrouwen en liefst met een Texaan of een oliesjeik.

ELS : Hebben jullie nu haast gedaan met dat oeverloze gezeur? (*Einde van de borstvoeding*)
Kunnen jullie je dan geen twee minuten gedragen als volwassenen?

(Op hetzelfde ogenblik hoort men 'boven' heel duidelijk het rinkelen van de telefoon. De drie personages kijken elkaar vragend aan. Ze zwijgen angstig terwijl de telefoon nog enkele keren rinkelt. Lege stilte.)

OMA : Wie mag dat geweest zijn?

JAN : Hoe kan ik dat nu weten

OMA : Het is misschien dringend.

ELS : We hadden er beter aan gedaan het stopcontact uit te trekken.

JAN : Mag niet, dan staat Electrabel de volgende dag voor de deur, want voor die zaken zijn ze vlug.

OMA : Het heeft me nerveus gemaakt.

JAN : Neem een valium, het is trouwens bedtijd.

OMA : En mijn tv reeks?

JAN : *(kijkt op zijn horloge)* Die is al voorbij en voor de erotische film is het te vroeg. Dus gaan we slapen. Wie gaat eerst?

OMA : Wat bedoel je?

JAN : Ik bedoel wie eerst zijn toilet doet. Dat moeten we van nu af aan goed regelen, zoals op een kostschool. Oma, als jij eerst... ik kom je dan naderhand een kus geven en toedekken.

OMA : Een judaskus, jij schoft.

JAN : Eindelijk word ik nog eens voor het slapengaan naar waarde geschat.

(Weer gaat de telefoon, de personages bewegen niet. De telefoon blijft rinkelen)

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(Zelfde decor. De volgende morgen: 3 juli. Zwakke verlichting, behalve boven de 'wastafel'. Jan is zich aan het scheren. Els ligt nog in het uitgetrokken divanbed. Jan fluit een sinister deuntje. Hij stopt zijn scheerapparaat weg. (Jan kan zich droog of met zeep scheren ad libitum.) Jan maakt zijn vrouw wakker.)

JAN : Els, opstaan. Opstaan, Els. Het is tijd.

ELS : *(wordt slaperig wakker)* Waar ben ik?

JAN : Goede vraag, die ik mij een halfuurtje geleden ook gesteld heb en toen was het nog donker op de koop toe.

ELS : Wat heeft dit flauw licht te betekenen?

JAN : Zal ik het uit doen? *(doet het licht uit)*

ELS : Nee! Jan, steek het licht weer aan. *(Jan doet het)*

JAN : Ik kan het niet helpen, liefje. Wakker worden in een kelder, terwijl buiten de zon schijnt, het is inderdaad geen pretje.

ELS : De kelder! De vakantie!

JAN : *(spottend)* Onze trip naar het Zuiden. Reis naar het Zuiden: zon zand en zee en je kruipt in een kelder.

ELS : Jan begin nu niet. Krijg ik mijn kamerpon? *(Jan reikt haar het gevraagde en Els staat op terwijl ze haar kamerjas aantrekt.)* Hoe moet dat hier verder?

JAN : Dat vraag ik me ook af.

ELS : Kan dat zo verder?

JAN : Ik weet het niet.

ELS : Zullen wij het kunnen volhouden?

JAN : Liefje, ik weet het niet, maar we hebben er nu eenmaal voor gekozen. En één nacht hebben we toch al overleefd. Kom laten we ontbijten. Koffie zal onze geest weer helder maken. Maak jij je toilet, ik dek de tafel. Ik hoop dat ik alles vind en dat ik het water aan de kook krijg. *(Hij neemt elektrische waterverwarmer, doet er water in en zet de machine aan en dekt verder de tafel: brood boter, kopjes, enz.)*

ELS : Moet ik mij hier wassen? Met koud water?

JAN : Vandaag nog installeer ik hier een badkamer met alles d'r op en d'r aan oké?

ELS : We hadden het nooit mogen doen.

JAN : Waar ligt het brood en de melk?

ELS : In de kast.

JAN : In die kast!

ELS : Wees maar niet bang ik heb ze uitgemest, een schrobbeurt gegeven en de spinnen verjaagd, en bovendien het brood is verpakt. Laten we voortmaken.

JAN : Dit wordt het gezelligste ontbijt dat ik me kan voorstellen. Het is volop zomer. De ontbijttafel staat in de morgenluwte onder de lindeboom. Ik zie de vruchten van de boom als kleine propellers naar beneden cirkelen. Luister ook hoe de lijster zingt...
Els is dat niet enig?

ELS : *(is haar tanden aan het poetsen en spuwt in de wasbak)* Jan, spot niet, in hemelsnaam spot niet, het is al erg genoeg.

JAN : Ik spot niet, ik probeer de zaken positief te benaderen, ik bedoel hiermee de morgen van de tweede dag van onze vrijwillige verbanning. Ik moet je wel bekennen dat ik de morgen van onze voorlaatste dag van ons vakantieverblijf in onze kelder moeilijk kan voorstellen en de laatste dag nog minder. *(Oma komt vanachter het kamerscherm te voorschijn. Ze draagt een mooie kleurige kamerjas.)* Kom binnen, kom binnen gravinne van Vergi.

OMA : Ik heb geen oog kunnen dicht doen en ik heb overal pijn. Is dat het licht waarover we kunnen beschikken?

JAN : Ik laat vandaag nog een paar spots installeren en ook schemerlampen. Schemerlampen moeten geweldig mooi staan in dit interieur.

ELS : *(is klaar met haar toilet)* Morgen, mams. *(lichte kus)*

JAN : Oma, wil je eerst ontbijten en dan toilet maken of andersom? Ik moet er wel aan toevoegen dat een deftige weduwe eerst toilet maakt.

OMA : Ik wil eerst naar het toilet.

JAN : Er is geen badkamer voorzien. Het toilet *(toont een plaats achter het scherm)*

OMA : Daar?! Waar iedereen bij is, maar, Els, dat kan toch niet!

ELS : Je hoeft niet meteen door te spoelen.

JAN : Ik heb neusknijpers in voorraad en het kelderraam bevindt zich praktisch boven de pot.

OMA : Ik heb nooit kunnen denken dat ik in zo'n promiscue en onzindelijke omstandigheden zou moeten leven.

JAN : Troost je schoonma, ik evenmin.

ELS : Voor een vrouw is dat verschrikkelijk, veel erger dan voor een man.

JAN : Als jullie dat kan troosten: in de concentratiekampen was het nog veel erger en het was uitzichtloos. Wij daarentegen zullen het na dertig dagen achter de rug hebben.

ELS : Jan, alsjeblieft, maak het niet erger dan het al is.

OMA : *(tot Els)* Hij heeft gelijk we hebben er zelf voor gekozen we moeten doorbijten en proberen deze toestand zo goed mogelijk te verdragen.

JAN : *(tot Els)* Ze bedoelt, elkaar zo goed mogelijk te verdragen. In normale omstandigheden is dat niet een zo groot probleem.

OMA : Ik had mijn eigen kamer, ik kon me daar terugtrekken als ik alleen wou zijn.

JAN : En ik was haast de hele dag thuis weg. We hoefden elkaar alleen 's avonds en tijdens het weekend te verdragen.

ELS : En omdat we beschaafde en welopgevoede mensen zijn, was dat geen probleem.

JAN : En er was de televisie!

OMA : Ik heb er een op mijn kamer. Ik kon er rustig de films zien waarvan ik hield.

JAN : Die goeie films uit de oude doos.

OMA : Inderdaad! Films met acteurs die konden acteren en duidelijk articuleren en die je moeiteloos kon verstaan.

JAN : Wat belet je om je tv-toestel naar hier te halen?

ELS : De ruimte, Jan, de plaats. Het volume van deze kelder, het volume lucht, die we verplicht zullen zijn om met elkaar te delen. We zullen er zuinig op moeten zijn.

JAN : Laten we ook zuinig zijn op onze woorden, dan lopen we minder het gevaar om elkaar te kwetsen. Ik stel daarom voor dat we ons aan strikte regels houden, bijvoorbeeld voor het gebruik van de wastafel, toilet en tv.

OMA : Regel één: elkanders intimiteit respecteren.

ELS : Regel twee: twee keer nadenken alvorens een opmerking te maken.

JAN : Regen drie: de keuze van de tv programma's. Iedereen kiest om beurt, te beginnen vanavond met oma.

OMA : We hebben geen kranten, hoe kunnen we dan programma's kiezen?

JAN : Via de teletekst, oma.

OMA : Aan teletekst had ik niet gedacht. Ik ben daar te oud oor.

JAN : Ik stel voor dat we 's ochtends de posten afschuimen en de interessantste uitzendingen noteren.

ELS : Veel schrijfwerk zal dat niet vragen, want het is zomer, komkommertijd.

JAN : En de Tour de France?

OMA : Die is voor kinderen en debiele volwassenen.

JAN : Dank je.

ELS : Mams, alsjeblieft.

OMA : Sorry, Jan.

JAN : Och, vergeet het. Maar misschien komt er wel een dag dat je meekijkt: mooie knapen, mooie dijen, je weet maar nooit.

OMA : Misschien om me weer jong te voelen.

JAN : Jonger, oma, jonger.

ELS : Jan, hou er nu mee op. (-) Jongens, zouden we niet liever ontbijten en daarna verder discussiëren?

OMA : Het kan ook tijdens onze ochtendboterham, al ben ik nog nooit, maar dan ook geen enkele keer, aan de ontbijttafel verschenen in deze outfit.

ELS : Toch een mooie kimono, nietwaar Jan?

OMA : Dank je, liefje.

JAN : Kom, jongens, als we nu over Yves-Saint-Laurent of Armani beginnen zijn we vanavond nog bezig, en we moeten vandaag nog enkele regels opstellen, iets wat we gisteren al hadden moeten doen.

ELS : We hebben er daarnet al enkele geformuleerd.

OMA : Els, laat Jan nu eens uitspreken.

JAN : En luister alsjeblieft goed, want ik kan het niet blijven herhalen.

ELS : You are the boss!

OMA : Nou t'écoutons, chefke!

JAN : Ik resumeer: we zijn dus gedoemd of verplicht of liever vrijwillig overeengekomen om hier in deze kelder onze vakantie door te brengen afgesloten van de buitenwereld en

vooral van de snobistische blikken van onze zogenaamde vrienden en kennissen. Waarom we dat doen hoeft ik niet te herhalen. De vraag is evenwel of we het aankunnen. Vier weken is veel, maar we zijn nog jong en hebben het er voor over.

OMA : Dank je voor het compliment, schoonzoon.

JAN : (*gaat verder*) En we hebben alle drie al in kampeertenten geslapen.

OMA : Toen ik vijftien was met de chiro, in de Ardennen. Ik zal...

ELS : Mams, laat Jan verder gaan.

OMA : Excuseer, excuseer!

JAN : Dus dank zij ons chiro- en ons scoutsverleden, kunnen we het hier best harden. Graag nog wat koffie, Els. (*Els schenkt koffie in*) Dank je.

OMA : Op voorwaarde dat we ons aan onze regels houden.

JAN : Ik heb ze hier op een papiertje. (*haalt een papier boven*) Iemand moet de leiding nemen. Ik ga ervan uit dat dit een mannelijke prerogatief is.

OMA : Absoluut!

ELS : De man is het hoofd van het gezin.

JAN : Mooi! Als jullie het maar niet vergeten. Verder: niemand mag de kelder verlaten zonder mijn toelating. Trouwens, daar is geen gevaar voor, maar men kan wel de aandacht op onze aanwezigheid trekken door te roepen te gillen of ander lawaai te maken. Dat mag dus niet.

OMA : Waarom bestaat er geen gevaar dat wij de kelder zouden verlaten?

JAN : Omdat de deur veel te zwaar is, ik bedoel, het wegschuiven van de kast. Ik heb jullie gisteren laten zien hoe moeilijk ik het had om weer binnen te geraken.

OMA : Inderdaad, het was geen gemakkelijke klus.

JAN : Het is precisiewerk, oma. Het moet met precisie worden uitgevoerd, want geen mens mag merken dat de kast een deur verbergt.

ELS : Jan, ben je soms bang dat iemand het zou merken?

OMA : Wie zou er ooit hiernaast komen?

ELS : Misschien wel meneer Verreken. Je weet hoe nieuwsgierig hij is.

JAN : Hij is daarentegen gedienschtig en hij is te vertrouwen. En hij is de enige gebuur met wie we contact hebben. En ten laatste: hij heeft een oogje op oma.

OMA : Nog in geen honderd jaar, wat denkt die Ollander wel?